

SFS 2002:253

Utkom från trycket
den 15 maj 2002

Lag om ändring i lagen (1984:1140) om insemination;

utfärdad den 2 maj 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1984:1140) om insemination

dels att 3 och 4 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 8 §, av följande lydelse.

3 § Insemination med sperma från annan man än den som kvinnan är gift eller bor tillsammans med får utföras endast vid offentligt finansierade sjukhus under överinseende av läkare med specialistkompetens i gynekologi och obstetrik.

Läkaren skall pröva om det med hänsyn till makarnas eller de samboendes medicinska, psykologiska och sociala förhållanden är lämpligt att inseminationen äger rum. Inseminationen får utföras endast om det kan antas att det blivande barnet kommer att växa upp under goda förhållanden. Vägras inseminationen, får makarna eller de samboende begära att Socialstyrelsen prövar frågan.

Läkaren väljer lämplig spermagivare. Sperma från avliden givare får inte användas vid insemination. Uppgifter om givaren skall antecknas i en särskild journal, som skall bevaras i minst 70 år.

4 § Den som har avlats genom insemination som avses i 3 § har, om han eller hon uppnått tillräcklig mognad, rätt att ta del av de uppgifter om givaren som antecknats i sjukhusets särskilda journal. Har någon anledning att anta att han eller hon avlats på sätt som sägs i första stycket är socialnämnden skyldig att på begäran hjälpa denne att ta reda på om det finns några uppgifter antecknade i en särskild journal.

8 § Socialstyrelsens beslut enligt 3 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

¹ Prop. 2001/02:89, bet. 2001/02:SoU16, rskr. 2001/02:227.

SFS 2002:253

På regeringens vägnar

LARS ENGQVIST

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)